

ACTA DIVRNA SAVARIENSIA

A.V.C. MDCCLVIII – XII nappal IVNIVS idusa után

Brutális gyilkosság, vagy véletlen baleset?

Csütörtökön szomorú napra virradt Savaria lakossága. A forumon, a piacon, a fürdőekben – de még a szentélyek környékén is egy rejtélyes esetről folyik a társalgás. Kelta átok? Baleset vagy előre eltervelt gonosz rablás történt? Az ijedt szemű libertinusok, marcona arcú katonák, áhítatos ábrázatú Vesta papnők, potrohos kereskedők mind-mind egy szörnyű esetről sugdolóznak. De mi is történt valójában? Lapunk riporterei időt és fáradságot nem kímélve utánajártak az igazságnak és felderítették a tényeket!

Tegnap, három galambroptényivel azelőtt, hogy Sol napisten szekere a zenitre hágott volna, Savaria délnyugati insulájának csücskében a csatornatisztító rabszolga-brigád egy emberi csontvázat talált.

Vajon az átkos emlékü ~~Caius Caesar~~ (közismert nevén Caligula) idején távozott-e szegény lélek az elyziumi mezőkre? Akkoriban hétköznapi eset volt, ha a becsület polgár orgyilkosok töre által vész el. De napjainkban, midőn az isten(ek) kegyelméből Constantinus nagyurunk provinciánkba, Pannonia Prima tartományba is elhozta a rég áhított békét és nyugalmat, felkavaró az ilyen rémtörténet.

Az Acta Savariensia szerkesztőségének megbízásából Galenos unokatestvére, Sarlatanus Vaiacus, a híres igazságügyi orvosszakértő a csontvázat alaposan megvizsgálta. Tapasztalatait így összegezte:

A kiugró szemöldöksont és a szűk medencenyílás alapján egyértelműen kijelenthető, hogy az áldozat férfi volt. Nagyjából 30 tavaszt ért meg szomorú végzete előtt. Több feltűnő, erőszakos cselekményre utaló nyomot is azonosítottam a csontokon. Összesen 12 bordán észlelhető fractura. A nyaki és ágyéki gerinccsigolyákon zúzódások keletkeztek. Ez a sérülés nagy fájdalommal járt, de nem okozhatta az áldozat halálát.

Furcsa, hogy a mindkét combcsonton posztmortális törések éktelenkednek, tehát még a halál beállta után is bántalmazásnak volt kitéve a holttest. Lehetséges, hogy hóhérai megkínózták a szerencsétlent, és ebbéli buzgalomban észre sem vették, hogy közben bekövetkezett az exitus. A kínzás lehetőségét erősíti a lábfejek teljes hiánya. Az már megállapíthatatlan, hogy életében, vagy holtá után csonkolták-e az alsó végtagokat. A legfeltűnőbb, hogy a koponya súlyosan sérült. Az orrcsont hiányzik, a bal oldali járomcsont erősen roncsolt. A fogak feltűnően épek, caries dentium (fogszű) jelei nem mutatkoznak sem a metsző, sem az őrlőfogakon. Szembe-tűnő viszont, hogy a felső fogsoron az egyik kismetszőfogot eltávolították. Mivel a hiányzó fog helye nem indult gyógyulásnak, arra következtethetünk, hogy közvetlenül halála előtt, a kínzással összefüggésben erőszakkal kihúzták a hiányzó fogat. Orvosszakértői szempontból kijelenthető, hogy durva végrehajtású gyilkosság történt.

Az ügy további fejleményeiről lapuk következő számában számolunk be.

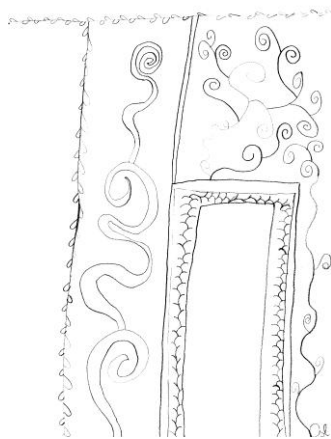
Antonius Balbus – Totus Factus Camucus

Reklám

Lakáskultúra

Római kori falfestmények

Az előadást Balogh Beáta régésztechnikus tartotta, aki szakdolgozatában is ezt a témát dolgozta fel. Megbeszéltük, hogy hol, milyen épületek falát díszítették festmények és hogy hol, milyen állapotban kerültek elő ezek maradványai. Híres lelőhely ebből a szempontból például Pompeji, de Pannonia területén több városból, így Brigetióból,

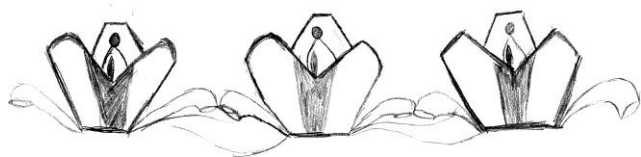
Aquincumból, Gorsiumból és Savariából is származnak leletek. A Szily János utcából például 154 (!) ládára való töredék került elő.

Tévedés azt gondolni, hogy csak a templomok, lakóházak, fürdők, középületek belső díszítették festéssel a római korban. Gyakran előfordult, hogy az épületek külső vakolatát is mutatósá tették.

Szerencsés eset, ha régészeti ásatáson kerül elő falfestmény. A restaurátorok seprűvel, ecsettel gondosan megtisztítják az omladékréteget, majd lerajzolják és fényképeken is dokumentálják eredeti előkerülési helyzetüket. Ezután következik a felszedés és az igazi türelemjáték: az összeillő darabok megkeresése.

A rómaiak sokféle színt és mintát használtak. Nem takarékoskodtak a színekkel, az okkerrel, zölddel, sárgával. A lábukat fekete festették, mert ott szennyeződhet leginkább a fal.

A restaurátorok nagy szerencséjére általában mintakönyvek alapján dolgoztak a vándorfestők. Munkájuk során vonalzó és körzőt is használtak. Kedvelték a növényi motívumokat, de gyakoriak a mitológiai jelenetek is.

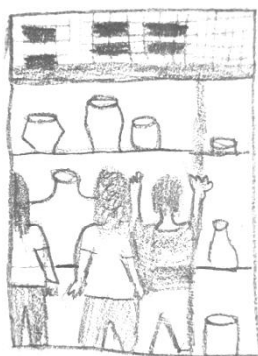
Flavia Tiberia

Vers mindenkinek

A látványtár csuda jó,
Bár egy kissé nyomasztó.
Mert ha a gyerek nem jó,
Sok nagyon a kiboruló.

Érdekes a látványtár,
Oda sok jó barát jár.
És ha nem figyelnek oda,
vigye el a csuda!

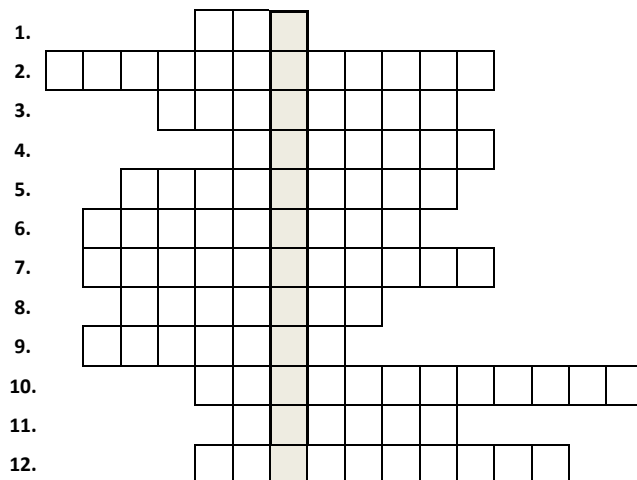
Flavia Tiberia

Rejtvény

A helyes megfejtést beküldők közt értékes nyereményeket sorsolunk ki. A megfejtéseket a lap megjelenésének másnapján délig névvel ellátott papír(usz)ra lejegyezve kérjük eljuttatni a szerkesztőséghez!

A fősor megfejtése: egy római császár neve.

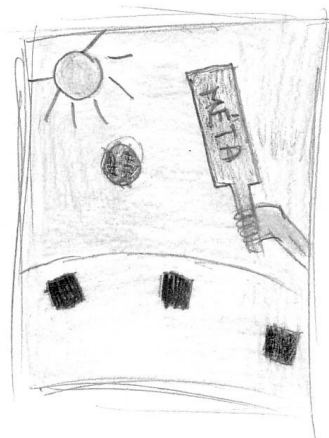
1. Gorsium
2. Császári fejdísz
3. A mi tartományunk..
4. ... morzsa.
5. A lusitanok lakhelye
6. Iráni eredetű ókori népcsoport
7. A színdarabban szereplő helytartó neve
8. Főisten
9. Colonia Claudia
10. Császári tanácsadó testület
11. Népszerű római kori ruhadarab
12. Égítést

Sport

Új napra virradt Savaria városa. Miután a civil közigazgatás ideköltözött, a gazdaság is fellendült. A sok „turista” sok sestertiust hagy a fogadóknak, fürdőknak, tabernákban. A hirtelen jött gazdagodás kedvezőtlen hatása az eltunyulás. Egy fiatal patriciusokból álló csapat kitálalt egy új módszert, amellyel megmozgathatná az egész várost. A sportág neve MÉTA!

A játékról annyit, hogy egy ütővel kell megütni a feldobott bőrlabdát, majd megállónon át egy kört kell futni. Egy teljes kör (ún. hazafutás) III pontot ér, ha nem teljes, akkor I pont jár. A kezdeményezők egyre nagyobb sikerrel mozgósítják a polgárságot. A lustábbak persze próbálják elkerülni a részvételt, ezért a duumvirek kénytelenek voltak rendeletben szabályozni a napi métaórák számát. Így Savaria népe fittebb lett, és elnyerte a „Tartomány sportvárosa” megtisztelő címet.

Antonius Balbus

ACTA DIVRNA SAVARIENSIA

A.V.C. MDCCLVIII – XII nappal IVNIVS idusa után

Brutális gyilkosság, vagy véletlen baleset?

Csütörtökön szomorú napra virradt Savaria lakossága. A forumon, a piacon, a fürdőekben – de még a szentélyek környékén is egy rejtélyes esetről folyik a társalgás. Kelta átok? Baleset vagy előre eltervelt gonosz rablás történt? Az ijedt szemű libertinusok, marcona arcú katonák, áhítatos ábrázatú Vesta papnők, potrohos kereskedők mind-mind egy szörnyű esetről sugdolóznak. De mi is történt valójában? Lapunk riporterei időt és fáradságot nem kímélve utánajártak az igazságnak és felderítették a tényeket!

Tegnap, három galambroptényivel azelőtt, hogy Sol napisten szekere a zenitre hágott volna, Savaria délnyugati insulájának csücskében a csatornatisztító rabszolga-brigád egy emberi csontvázat talált.

Vajon az átkos emlékü ~~Caius Caesar~~ (közismert nevén Caligula) idején távozott-e szegény lélek az elyziumi mezőkre? Akkoriban hétköznapi eset volt, ha a becsület polgár orgyilkosok töre által vész el. De napjainkban, midőn az isten(ek) kegyelméből Constantinus nagyurunk provinciánkba, Pannonia Prima tartományba is elhozta a rég áhított békét és nyugalmat, felkavaró az ilyen rémtörténet.

Az Acta Savariensia szerkesztőségének megbízásából Galenos unokatestvére, Sarlatanus Vaiacus, a híres igazságügyi orvosszakértő a csontvázat alaposan megvizsgálta. Tapasztalatait így összegezte:

A kiugró szemöldöksont és a szűk medencenyílás alapján egyértelműen kijelenthető, hogy az áldozat férfi volt. Nagyjából 30 tavaszt ért meg szomorú végzete előtt. Több feltűnő, erőszakos cselekményre utaló nyomot is azonosítottam a csontokon. Összesen 12 bordán észlelhető fractura. A nyaki és ágyéki gerinccsigolyákon zúzódások keletkeztek. Ez a sérülés nagy fájdalommal járt, de nem okozhatta az áldozat halálát.

Furcsa, hogy a mindkét combcsonton posztmortális törések éktelenkednek, tehát még a halál beállta után is bántalmazásnak volt kitéve a holttest. Lehetséges, hogy hóhérai megkínózták a szerencsétlent, és ebbéli buzgalomban észre sem vették, hogy közben bekövetkezett az exitus. A kínzás lehetőségét erősíti a lábfejek teljes hiánya. Az már megállapíthatatlan, hogy életében, vagy holtá után csonkolták-e az alsó végtagokat. A legfeltűnőbb, hogy a koponya súlyosan sérült. Az orrcsont hiányzik, a bal oldali járomcsont erősen roncsolt. A fogak feltűnően épek, caries dentium (fogszű) jelei nem mutatkoznak sem a metsző, sem az őrlőfogakon. Szembe-tűnő viszont, hogy a felső fogsoron az egyik kismetszőfogot eltávolították. Mivel a hiányzó fog helye nem indult gyógyulásnak, arra következtethetünk, hogy közvetlenül halála előtt, a kínzással összefüggésben erőszakkal kihúzták a hiányzó fogat. Orvosszakértői szempontból kijelenthető, hogy durva végrehajtású gyilkosság történt.

Az ügy további fejleményeiről lapuk következő számában számolunk be.

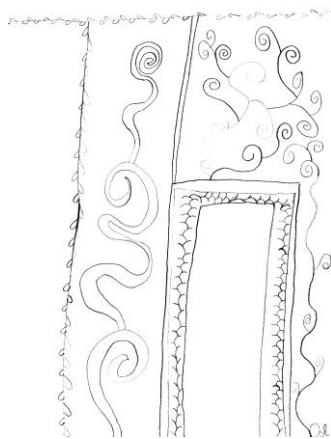
Antonius Balbus – Totus Factus Camucus

Reklám

Lakáskultúra

Római kori falfestmények

Az előadást Balogh Beáta régésztechnikus tartotta, aki szakdolgozatában is ezt a témát dolgozta fel. Megbeszéltük, hogy hol, milyen épületek falát díszítették festmények és hogy hol, milyen állapotban kerültek elő ezek maradványai. Híres lelőhely ebből a szempontból például Pompeji, de Pannonia területén több városból, így Brigetióból,

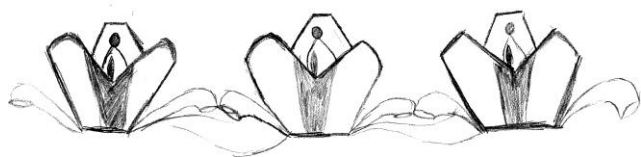
Aquincumból, Gorsiumból és Savariából is származnak leletek. A Szily János utcából például 154 (!) ládára való töredék került elő.

Tévedés azt gondolni, hogy csak a templomok, lakóházak, fürdők, középületek belső díszítették festéssel a római korban. Gyakran előfordult, hogy az épületek külső vakolatát is mutatósá tették.

Szerencsés eset, ha régészeti ásatáson kerül elő falfestmény. A restaurátorok seprűvel, ecsettel gondosan megtisztítják az omladékréteget, majd lerajzolják és fényképeken is dokumentálják eredeti előkerülési helyzetüket. Ezután következik a felszedés és az igazi türelemjáték: az összeillő darabok megkeresése.

A rómaiak sokféle színt és mintát használtak. Nem takarékoskodtak a színekkel, az okkerrel, zölddel, sárgával. A lábukat fekete festették, mert ott szennyeződhet leginkább a fal.

A restaurátorok nagy szerencséjére általában mintakönyvek alapján dolgoztak a vándorfestők. Munkájuk során vonalzó és körzőt is használtak. Kedvelték a növényi motívumokat, de gyakoriak a mitológiai jelenetek is.

Flavia Tiberia

Vers mindenkinek

A látványtár csuda jó,
Bár egy kissé nyomasztó.
Mert ha a gyerek nem jó,
Sok nagyon a kiboruló.

Érdekes a látványtár,
Oda sok jó barát jár.
És ha nem figyelnek oda,
vigye el a csuda!

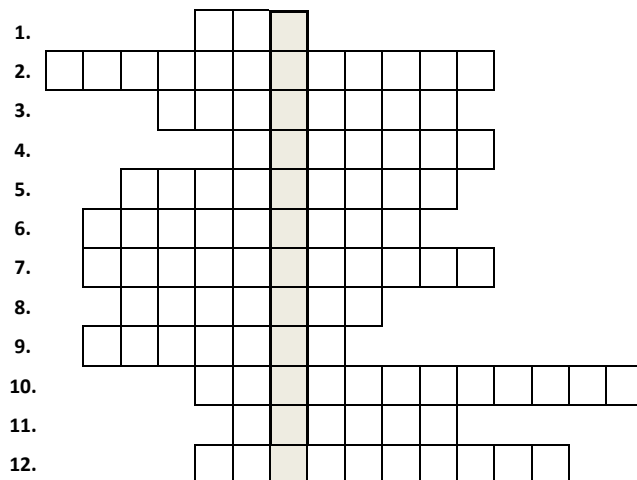
Flavia Tiberia

Rejtvény

A helyes megfejtést beküldők közt értékes nyereményeket sorsolunk ki. A megfejtéseket a lap megjelenésének másnapján délig névvel ellátott papír(usz)ra lejegyezve kérjük eljuttatni a szerkesztőséghez!

A fősor megfejtése: egy római császár neve.

1. Gorsium
2. Császári fejdísz
3. A mi tartományunk..
4. ... morzsa.
5. A lusitanok lakhelye
6. Iráni eredetű ókori népcsoport
7. A színdarabban szereplő helytartó neve
8. Főisten
9. Colonia Claudia
10. Császári tanácsadó testület
11. Népszerű római kori ruhadarab
12. Égítést

Sport

Új napra virradt Savaria városa. Miután a civil közigazgatás ideköltözött, a gazdaság is fellendült. A sok „turista” sok sestertiust hagy a fogadóknak, fürdőknak, tabernákban. A hirtelen jött gazdagodás kedvezőtlen hatása az eltunyulás. Egy fiatal patriciusokból álló csapat kitálalt egy új módszert, amellyel megmozgathatná az egész várost. A sportág neve MÉTA!

A játékról annyit, hogy egy ütővel kell megütni a feldobott bőrlabdát, majd megállón át egy kört kell futni. Egy teljes kör (ún. hazafutás) III pontot ér, ha nem teljes, akkor I pont jár. A kezdeményezők egyre nagyobb sikerrel mozgósítják a polgárságot. A lustábbak persze próbálják elkerülni a részvételt, ezért a duumvirek kénytelenek voltak rendeletben szabályozni a napi métaórák számát. Így Savaria népe fittebb lett, és elnyerte a „Tartomány sportvárosa” megtisztelő címet.

Antonius Balbus

